

lige Baaben med de andre. Det er jo meget heldigt, at Bibelselskabet har eksisteret saa længe. (S. C. D. Müller: Det danske Bibelselskab.) Det bestaaende danske Bibelselskab kan vel gjøre det; og jeg mener, at hvis det ikke skulde være villigt dertil, maa der kunne dannes et nyt, der var villigt til at konkurrere, og naar man brød sig derom, kunde sælge ligesaa billigt som det britiske Selskab. — De eneste Forslag, der her kunde vække nogen Opmærksomhed med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig der til ved Afstemningen, skulde vel være de Forslag, som gaa ud paa at bestilpe Universitetets og Kommunitetets Midler til Fordel for Statskassen. Den høitagtede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at Forslag som de, der ere komne frem taar, ligesom stride imod den Overenskomst, man kom til förrige Aar, hvor det ikke var for at bringe disse Anstalter i Forlegenhed, ikke for at angribe deres Midler, at man stillede et saadant Forslag, men det var kun, fordi der var et Overflud, med Hensyn til hvilket man fandt, at det under vanskelige Forhold — og disse vanskelige Forhold bleve meget stærkt fremhævede — kunde være rigtigt for et ganske enkelt Aar at tage det til Bidrag til Statsfornödenhederne. Saar derimod er Forholdet ganske anderledes men jeg kan ikke negte, som jeg før har tilladt mig at udtale i deilne Sag, at det forekommer mig høist mærkeligt, at man navnlig fra det demokratiske Standpunkt vil tage saaledes fat paa de Midler, der ere henlagte til Undervisningen og Dplysningen. Jeg kan vel forstaa, at man vil forandre deres Anvendelse, jeg kan være med dertil, jeg kan være med til ikke at stemme imod, men udvide det Forslag, Ministeren har fremlagt taar saaledes, at det ogsaa skulde omfatte andre Undervisningsformaal, men det forekommer mig høist mærkeligt netop fra det demokratiske Standpunkt, hvor dog Folkets Dplysning maa spille en meget fremrægende og fremtrædende Rolle, at man vil tage disse Midler og føre dem ind i Statskassen til Anskaffelse af Vandseffibe eller for at slippe for at betale Indkomstskat. Jeg har før tilladt mig at fremhæve, hvorledes dette staar i den fuldstændigste Modsetning til den Bet, som Folkerepræsentationen gaar i flere andre kon-

stitutionelle Lande, som f. Ex. i de Amerikanske Fristater og i Australien, hvor man aarlig henlægger de største Midler til Dplysning og Undervisning som særegne Fonds, der netop ikke skulde røres til Fordel for de almindelige, sædvanlige Statsfornödenheder. Her derimod anbefaler man ganske simpelt at stryge disse Midler ind i Statskassen, thi det at anvende dem til saadanne Ting, som ellers vedkomme Statskassen, er kun en Form for denne Indstrygning til de almindelige Statsfornödenheder.

Madser: Naar den ærede Ordfører mente, at Mindretallet ikke havde anvist noget Middel til paa anden Maade at faae Tilflugt til Løgstor Kirke, har han vistnok overset, at 2 Medlemmer af Mindretallet have ment, at Udgiften burde ligesom paa Kirketienderne overalt i Landet. Det er et stort Spørgsmaal, om det er en rigtig Fremgangsmaade, Rigsdagen i de senere Aar har brugt, nemlig, at hvergang der blev Spørgsmaal om at opføre en ny Kirke eller et Kapel, skulde en vis Del af Summen dertil udredes af Statskassen, medens det Dvrige skulde tilveiebringes ved frivillige Tilflugt. Man maa i den Henseende se efter, hvorledes det er gaaet til under Grevoldsherrædømmet. Jeg tror, at der foreligger mange kongelige Resolutioner, hvorefter en stor Del af Bekostningen ikke alene ved nye Kirkers Opførelse, men ogsaa ved Ombygningen af andre, er lignet paa Kirketienden over det hele Land. Derjom den høitagtede Kirkeminister vilde efterse disse kongelige Resolutioner, vilde han finde, at saadanne Udgifter paa denne Maade ere ligenede mange Gånge og til mange forskjellige Tider, og jeg kan heller ikke se rettere, end at Kirketienderne fra først af ere paabudte, for at den evangelisk-lutheriske Kirke i Danmark derved skulde faae alle de fornødne Kirkebygninger til sit Brug. Jeg antager ogsaa, at den Anskuelse, jeg her har udtalt, er baade naturlig og retfærdig, thi jeg tror, at de fleste Kirketiender ere saa rigelige, at Kirketiendeerne altid have et saa godt Overflud udover de aarlige Udgifter til Kirkerne, at de meget godt kunne give Bidrag til de Stæder, hvor der opstaar Trang til nye Kirker. Det